KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 17.12.2010
KOM(2010) 767 wersja ostateczna

2010/0370 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE (UE) NR .../... PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia […] r.

ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego

UZASADNIENIE

1. DOSTOSOWANIE DO TRAKTATU O FUNKCJONOWANIU UNII EUROPEJSKIEJ (TFUE)

W Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) dokonano wyraźnego rozróżnienia między uprawnieniami określonymi w art. 290 przekazywanymi Komisji w celu przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym (aktów delegowanych) o zasięgu ogólnym, które uzupełniają lub zmieniają niektóre, inne niż istotne, elementy aktu ustawodawczego, a uprawnieniami powierzanymi Komisji w celu przyjęcia aktów wykonawczych, określonymi w art. 291.

W przypadku aktów delegowanych prawodawca przekazuje Komisji uprawnienia do przyjęcia środków quasi-legislacyjnych. W przypadku aktów wykonawczych kontekst jest zupełnie inny. Za wdrażanie prawnie wiążących aktów Unii Europejskiej odpowiedzialne są bowiem przede wszystkim państwa członkowskie. Jeżeli jednak stosowanie aktu ustawodawczego wymaga jednolitych warunków wykonywania, wówczas ich przyjęcie należy do Komisji.

Dostosowanie rozporządzenia (WE) nr 1405/2006 do nowych postanowień Traktatu opiera się na podziale na uprawnienia delegowane i uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do przepisów przyjętych przez Komisję w zastosowaniu tego rozporządzenia (rozporządzenie (WE) nr 1914/2006 ustanawiające niektóre szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1405/2006).

W wyniku tego działania opracowano projekt wniosku o przekształcenie rozporządzenia (WE) nr 1405/2006. Projekt ten zastrzega dla prawodawcy uprawnienie do przyjmowania zasadniczych elementów szczególnych uzgodnień w przypadku niektórych produktów rolnych pochodzących z mniejszych wysp Morza Egejskiego w celu zaradzenia trudnościom powodowanym ich odizolowaniem, oddaleniem, wyspiarskim charakterem, niewielką powierzchnią, górzystym terenem, klimatem i zależnością gospodarczą od niewielkiej liczby produktów.

Prawodawca określa ogólne kierunki tych uzgodnień i ogólne zasady, które stanowią ich podstawę. Tym samym prawodawca określa cele środków wprowadzonych w ramach tych szczególnych uzgodnień oraz zasady programowania, zgodności i spójności z innymi obszarami polityki Unii Europejskiej. Prawodawca określa również zasady ustanawiania systemu świadectw i stosowania sankcji, obniżek i wykluczeń.

Zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej prawodawca powierza Komisji zadanie uzupełniania lub zmieniania niektórych, innych niż istotne, elementów. W akcie delegowanym Komisji można zatem określać elementy uzupełniające konieczne do prawidłowego funkcjonowania systemu określonego przez prawodawcę. W ten sposób, w drodze aktu delegowanego, Komisja przyjmuje warunki wpisywania podmiotów gospodarczych do rejestru świadectw i, w razie konieczności wynikającej z sytuacji gospodarczej, nakłada obowiązek wnoszenia zabezpieczenia z tytułu wydania świadectwa (art. 11 ust. 2). Prawodawca przekazuje też Komisji uprawnienia do przyjmowania środków dotyczących ustanawiania procedury przyjmowania zmian programów (art. 6 ust. 3), warunków przetwórstwa (art. 13 ust. 3), warunków określania kwot pomocy (art. 15 ust. 4 i art. 18 ust. 4) oraz kar (art. 14 ust. 2).

Zgodnie z art. 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej państwa członkowskie zobowiązane są do wykonywania przepisów w ramach systemu określonego przez prawodawcę. Konieczne wydaje się jednak zapewnienie wdrożenia systemu dla mniejszych wysp Morza Egejskiego przez Grecję w sposób jednolity z innymi, podobnymi systemami w celu uniknięcia zakłóceń konkurencji lub nierównego traktowania podmiotów gospodarczych. W rezultacie prawodawca powierza Komisji uprawnienia wykonawcze, zgodnie z art. 291 ust. 2 Traktatu, w szczególności w zakresie wdrażania systemu świadectw oraz obowiązków podmiotów gospodarczych w zakresie szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw (art. 11 ust. 3), jednolitych warunków wdrażania programu (art. 6 ust. 2, art. 15 ust. 3 i art. 18 ust. 3) oraz ogólnych ram kontroli, jakie mają być stosowane przez Grecję (art. 7, art. 12 ust. 2 i art. 14 ust. 1).

2. ZNACZĄCE ZMIANY

Biorąc pod uwagę, że rozporządzenie Rady (WE) nr 1405/2006 ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego od przyjęcia w dniu 18 września 2006 r. było wielokrotnie zmieniane, ze względu na przejrzystość zaleca się jego przekształcenie.

Ponadto rozwój wspólnotowego ustawodawstwa i praktyczne wdrożenie obecnego rozporządzenia, które nastąpiły od momentu jego przyjęcia, wymagają również zmian niektórych przepisów przedmiotowego rozporządzenia oraz zmiany struktury tekstu prawodawczego w celu lepszego dostosowania go do rzeczywistej sytuacji przedmiotowych uzgodnień.

Nowe rozporządzenie wyraźniej wskazuje główne cele uzgodnień, do spełnienia których mają się przyczynić szczególne środki na rzecz rolnictwa na mniejszych wyspach Morza Egejskiego (art. 2).

Jego nowa struktura uwypukla zasadniczą rolę programu wsparcia określonego dla mniejszych wysp Morza Egejskiego na najwłaściwszym szczeblu i koordynowanego przez Grecję. Program ten opiera się na dwóch podstawowych częściach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw i szczególnych środkach na rzecz produkcji lokalnej (art. 3).

Do tekstu rozporządzenia wprowadzono ponadto drobne, niżej określone zmiany, w szczególności:

(1) Procedurę przedkładania programu i jego zmian Komisji celem zatwierdzenia określono tak, aby była bardziej spójna z powszechną praktyką i z koniecznością osiągnięcia bardziej elastycznego i skutecznego dostosowywania programu do faktycznych potrzeb rolnictwa i zaopatrzenia mniejszych wysp Morza Egejskiego w produkty podstawowe (art. 6).

(2) W art. 10 określono, że szczególne uzgodnienia w sprawie dostaw należy opracować w zależności od lokalnej produkcji rolnej, której rozwój nie powinien być ograniczany przez zbyt wysoką pomoc na rzecz dostaw w przypadku produktów produkowanych również lokalnie. Przepis ten uznaje się za konieczny w celu wprowadzenia obowiązku zgodności obu instrumentów systemu.

(3) W celu zapewnienia należytego zarządzania budżetem Grecja musi wskazać w swoim programie wykaz środków pomocy stanowiących płatności bezpośrednie (art. 15 ust. 2 lit. d)).

(4) Należy również wskazać, w jaki sposób określa się kwotę pomocy w przypadku środków na rzecz lokalnej produkcji rolnej, czego nie wskazano w akcie podstawowym (art. 15 ust. 2 lit. e)).

(5) Pułap finansowania szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw podniesiono o 20 % (art. 18 ust. 3) w związku ze wskazaniami Trybunału Obrachunkowego w sprawie niewystarczającej ilości tych środków finansowania.

(6) Ostatecznie termin przedstawienia sprawozdania rocznego w sprawie wdrożenia w roku poprzednim środków przewidzianych w programie wsparcia został przedłużony o jeden miesiąc, tak aby umożliwić władzom greckim wzięcie pod uwagę w sprawozdaniu końcowym wydatków przeznaczonych na środki na rzecz lokalnej produkcji rolnej.

Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na źródła finansowania ani na intensywność wsparcia wspólnotowego.

2010/0370 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE (UE) NR .../... PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia […] r.

ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 akapit pierwszy i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej[1],

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[2],

uwzględniając opinię Komitetu Regionów[3],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą[4],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Szczególne środki w dziedzinie rolnictwa mające na celu zaradzenie trudnościom spowodowanym wyjątkowym położeniem geograficznym niektórych mniejszych wysp Morza Egejskiego zostały ustanowione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1405/2006 z dnia 18 września 2006 r. ustanawiającym szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego i zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1782/2003[5]. Środki te uzyskały konkretną formę w programie wsparcia poszczególnych regionów, stanowiąc zasadnicze narzędzie w zakresie zaopatrzenia tych wysp w produkty rolne oraz wspierania lokalnej produkcji rolnej. W związku z nowymi niezbędnymi zmianami oraz w wyniku wejścia w życie Traktatu z Lizbony, należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 1405/2006 i zastąpić je nowym tekstem.

(2) Należy określić podstawowe cele, do których realizacji przyczynia się system na rzecz mniejszych wysp Morza Egejskiego.

---

1 Dz.U. C […] z […], s. […].
2 Dz.U. C […] z […], s. […].
3 Dz.U. C […] z […], s. […].
4 Dz.U. C […] z […], s. […].
5 Dz.U. L 265 z 26.9.2006, s. 1, zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1).

(3) Należy określić treść programu wsparcia na rzecz mniejszych wysp Morza Egejskiego (zwanego dalej „programem wsparcia”, który zgodnie z zasadą pomocniczości Grecja musi ustanowić na najwłaściwszym szczeblu geograficznym i przedstawić do zatwierdzenia Komisji.

(4) Aby zapewnić lepszą realizację celów systemu na rzecz mniejszych wysp Morza Egejskiego, program wsparcia musi obejmować środki zapewniające dostawy produktów rolnych oraz ochronę i rozwój lokalnej produkcji rolnej. Należy zbliżyć poziom programowania oraz stosować systematycznie w stosunkach między Komisją a państwem członkowskim podejście oparte na partnerstwie.

(5) Zgodnie z zasadą pomocniczości i w duchu elastyczności, które stanowią podstawę podejścia do programowania przyjętego w przypadku systemu na rzecz mniejszych wysp Morza Egejskiego, organy wyznaczone przez Grecję mogą proponować zmiany programu w celu dostosowania go do sytuacji tych wysp. W tym samym duchu procedurę zmiany programu należy dostosować pod względem przydatności każdego rodzaju zmian.

(6) Szczególne położenie geograficzne niektórych mniejszych wysp Morza Egejskiego, z punktu widzenia źródeł zaopatrzenia w podstawowe produkty żywnościowe przeznaczone dla ludzi, do celów przetworzenia lub stanowiących środki produkcji rolnej, powoduje zwiększenie kosztów transportu. Ponadto obiektywne czynniki wynikające z odizolowania, wyspiarskiego charakteru i oddalenia stanowią dodatkowe utrudnienia dla podmiotów gospodarczych i producentów z tych wysp Morza Egejskiego, poważnie utrudniając ich działalność. W niektórych przypadkach sytuacja geograficzna, w jakiej działają podmioty gospodarcze i producenci, ma charakter podwójnie wyspiarski, na przykład wtedy gdy dostaw dokonuje się za pośrednictwem innych wysp. Wspomniane trudności mogą być złagodzone przez obniżenie cen tych podstawowych produktów. Dlatego, aby zagwarantować dostawy na mniejsze wyspy Morza Egejskiego i wyrównać wysokie koszty dodatkowe wynikające z oddalenia, wyspiarskiego charakteru i małej powierzchni tych wysp, należy wprowadzić szczególne uzgodnienia w sprawie dostaw.

(7) Wszystkie problemy mniejszych wysp Morza Egejskiego pogłębia ich niewielki obszar. W celu zapewnienia skuteczności planowanych środków, powinny one być stosowane tylko w odniesieniu do mniejszych wysp.

(8) W celu skutecznego obniżenia cen na mniejszych wyspach Morza Egejskiego i wyrównania dodatkowych kosztów wynikających z ich oddalenia i wyspiarskiego charakteru, przy jednoczesnym utrzymaniu konkurencyjności produktów unijnych, należy przyznać pomoc na dostawy produktów pochodzących z Unii na mniejsze wyspy Morza Egejskiego. Pomoc ta powinna uwzględniać dodatkowe koszty transportu na mniejsze wyspy Morza Egejskiego oraz, w przypadku środków produkcji rolnej lub produktów przeznaczonych do przetworzenia, dodatkowe koszty wynikające z wyspiarskiego charakteru i małej powierzchni wysp.

(9) W celu uniknięcia spekulacji, które mogłyby zaszkodzić odbiorcom końcowym na mniejszych wyspach Morza Egejskiego, należy sprecyzować, że jedynie produkty o należytej i uczciwej jakości handlowej mogą zostać objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw.

(10) Ponieważ ilości, których dotyczą szczególne uzgodnienia w sprawie dostaw, są ograniczone do zapotrzebowania na dostawy na mniejsze wyspy Morza Egejskiego, uzgodnienia te nie zakłócają właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Korzyści gospodarcze wynikające ze szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw nie powinny jednak powodować zakłóceń w handlu przedmiotowymi produktami. Należy w związku z tym zakazać wysyłania lub wywozu tych produktów z mniejszych wysp Morza Egejskiego. Należy jednak zezwolić na wysyłanie lub wywóz tych produktów pod warunkiem zwrotu korzyści finansowych uzyskanych w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw.

(11) W przypadku produktów przetworzonych należy zezwolić na wymianę handlową między mniejszymi wyspami Morza Egejskiego w celu umożliwienia handlu między nimi. Należy również wziąć pod uwagę przepływy handlowe w ramach tradycyjnego handlu regionalnego oraz wywozu i wysyłania prowadzonych tradycyjnie w relacjach z pozostałą częścią Unii lub z państwami trzecimi i, co za tym idzie, zezwolić na wywóz produktów przetworzonych odpowiadający tradycyjnym przepływom wymiany handlowej.

(12) Mając na względzie zapewnienie realizacji celów wspomnianego systemu, korzyści gospodarcze wynikające ze szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw muszą przekładać się na poziom kosztów produkcji i powodować obniżenie cen aż do etapu odbiorcy końcowego. W związku z tym przyznawanie takich korzyści gospodarczych należy uzależnić od rzeczywistego przeniesienia korzyści na użytkownika końcowego i realizować odpowiednie kontrole.

(13) Należy przewidzieć przepisy regulujące funkcjonowanie systemu, w szczególności w zakresie tworzenia rejestru podmiotów gospodarczych i systemu pozwoleń podobnych do pozwoleń, o których mowa w art. 161 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”)[6].

(14) Polityka Unii na rzecz produkcji lokalnej na mniejszych wyspach Morza Egejskiego, ustanowiona rozporządzeniem (WE) nr 1405/2006, dotyczyła wielu produktów i obejmowała wiele środków wspierających ich wytwarzanie, wprowadzanie do obrotu oraz przetwarzanie. Środki te okazały się skuteczne i zapewniły utrzymanie i rozwój działalności rolniczej. Unia powinna nadal wspierać te kierunki produkcji, gdyż stanowią one zasadniczy czynnik równowagi ekologicznej, społecznej i gospodarczej na mniejszych wyspach Morza Egejskiego. Doświadczenie pokazało, że, tak jak w przypadku polityki rozwoju obszarów wiejskich, zacieśnienie współpracy z władzami lokalnymi może pomóc w skuteczniejszym rozwiązywaniu szczególnych problemów tych wysp. Należy zatem nadal wspierać produkcję lokalną za pośrednictwem ogólnego programu wsparcia ustanowionego po raz pierwszy rozporządzeniem (WE) nr 1405/2006.

(15) Należy określić minimalne elementy, które muszą być zawarte w programie wparcia, w celu określenia środków na rzecz lokalnej produkcji rolnej, w szczególności opis sytuacji, proponowaną strategię, cele i środki. Należy również określić zasady

---

[6] Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

spójności tych środków z innymi obszarami polityki Unii w celu uniknięcia wszelkiej niezgodności i pokrywania się pomocy.

(16) Do celów wdrażania program wsparcia może zawierać również środki w zakresie finansowania badań, projektów demonstracyjnych, szkoleń i pomocy technicznej.

(17) Należy zachęcać rolników na mniejszych wyspach Morza Egejskiego do dostarczania produktów wysokiej jakości oraz wspierać obrót takimi produktami.

(18) Aby złagodzić szczególne ograniczenia produkcji rolnej na mniejszych wyspach Morza Egejskiego, wynikające z ich odizolowania, oddalenia, wyspiarskiego charakteru, małej powierzchni, górzystego terenu, klimatu i zależności gospodarczej od niewielkiej liczby produktów, możliwe jest odstępstwo od konsekwentnej polityki Komisji zakazującej operacyjnej pomocy państwa w sektorze produkcji, przetwórstwa i sprzedaży produktów rolnych, wymienionych w załączniku I do Traktatu.

(19) Wprowadzenie w życie niniejszego rozporządzenia nie powinno powodować zagrożenia dla poziomu szczególnego wsparcia, z którego dotychczas korzystały mniejsze wyspy Morza Egejskiego. Dlatego, w celu wdrożenia właściwych środków, Grecja powinna dysponować kwotami odpowiadającymi wsparciu, które już zostało przyznane przez Unię na mocy rozporządzenia (WE) nr 1405/2006.

(20) Od roku 2007 popyt na produkty podstawowe na mniejszych wyspach Morza Egejskiego wzrósł z powodu wzrostu pogłowia i presji demograficznej. Należy zatem zwiększyć część budżetu, którą Grecja może wykorzystać na potrzeby szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw na mniejsze wyspy Morza Egejskiego.

(21) Aby umożliwić ocenę wszystkich elementów dotyczących wdrożenia programu wsparcia w roku poprzedzającym oraz aby przedstawić Komisji wyczerpujące roczne sprawozdanie z oceny, należy przełożyć termin przedłożenia wspomnianego sprawozdania z dnia 30 czerwca na dzień 31 lipca roku następującego po roku odniesienia.

(22) Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w celu uzupełniania lub zmiany niektórych, innych niż istotne, elementów niniejszego rozporządzenia. Należy określić dziedziny, w których wykonanie tych uprawnienia będzie możliwe, oraz warunki, którym będzie podlegać przekazywanie uprawnień.

(23) W celu zapewnienia wdrożenia systemu na rzecz mniejszych wysp Morza Egejskiego w sposób jednolity z innymi, podobnymi systemami oraz w celu uniknięcia zakłóceń konkurencji lub nierównego traktowania podmiotów gospodarczych, Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjmowania aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 ust. 2 Traktatu. Należy zatem powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze na mocy wspomnianego postanowienia, w szczególności w odniesieniu do jednolitych warunków, zgodnie z którymi produkty objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw są wwożone na mniejsze wyspy Morza Egejskiego i z nich wywożone oraz wprowadzane na nich do obrotu, jednolitych warunków wdrażania programu oraz minimalnych wymogów w zakresie kontroli, jakie Grecja powinna stosować.

(24) Komisja powinna przyjąć te akty wykonawcze zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) nr xxx/xxx Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy i zasady

ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję[7],

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES STOSOWANIA

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczególne środki dotyczące rolnictwa rekompensujące trudności wynikające z odizolowania, wyspiarskiego charakteru i małej powierzchni mniejszych wysp Morza Egejskiego, zwanych dalej „mniejszymi wyspami".

2. Do celów niniejszego rozporządzenia określenie „mniejsze wyspy" oznacza wszystkie wyspy Morza Egejskiego, z wyjątkiem Krety i Eubei.

Artykuł 2

Cele

1. Szczególne środki, o których mowa w art. 1, przyczyniają się do realizacji następujących celów:

   a) zapewnienia zaopatrzenia mniejszych wysp w podstawowe produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi lub do przetwórstwa i stanowiące środki produkcji rolnej przez zmniejszenie dodatkowych kosztów związanych z oddaleniem, wyspiarskim charakterem i małą powierzchnią;

   b) utrzymania i rozwijania działalności rolniczej na mniejszych wyspach, w tym produkcji, przetwórstwa i wprowadzania do obrotu produktów lokalnych.

2. Cele wymienione w ust. 1 realizuje się za pomocą środków wskazanych w rozdziałach III, IV i V.

[7] Dz.U. L […] z […], s. […].

ROZDZIAŁ II

PROGRAM WSPARCIA

Artykuł 3

Ustanowienie programu wsparcia

1. Środki, o których mowa w art. 1, są określone dla mniejszych wysp w ramach programu wsparcia, który obejmuje:

   a) szczególne uzgodnienia w sprawie dostaw przewidziane w rozdziale III, oraz

   b) szczególne środki na rzecz lokalnej produkcji rolnej przewidziane w rozdziale IV.

2. Program wsparcia ustanawia się na takim szczeblu geograficznym, jaki Grecja uzna za najwłaściwszy. Program ten opracowują właściwe organy, wyznaczone przez przedmiotowe państwo członkowskie, które po konsultacji z właściwymi organami i organizacjami na odpowiednim szczeblu lokalnym, przedstawia program Komisji w celu jego zatwierdzenia zgodnie z art. 6.

Artykuł 4

Zgodność i spójność

1. Środki przyjmowane w ramach programu wsparcia muszą być zgodne z prawem Unii i spójne z innymi obszarami polityki Unii oraz ze środkami przyjmowanymi w ich ramach.

2. Należy zapewnić spójność pomiędzy środkami przyjmowanymi w ramach programu wsparcia a środkami wdrażanymi na mocy innych instrumentów wspólnej polityki rolnej, zwłaszcza w zakresie wspólnych organizacji rynku, rozwoju obszarów wiejskich, jakości produktów, dobrostanu zwierząt oraz ochrony środowiska.

   W szczególności żaden ze środków przyjmowanych na mocy niniejszego rozporządzenia nie może być finansowany jako:

   a) dodatkowe wsparcie na rzecz systemów premii lub wsparcia ustanowionych w ramach wspólnej organizacji jakiegokolwiek rynku, o ile nie zajdą wyjątkowe, obiektywnie uzasadnione okoliczności;

   b) wsparcie na rzecz projektów badawczych, środki wspierające projekty badawcze lub środki kwalifikujące się do finansowania unijnego na mocy decyzji Rady 2009/470/WE[8];

[8] Dz.U. L 155 z 18.6.2009, s. 30.

c) wsparcie na rzecz środków, do których stosuje się rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005[9].

Artykuł 5

Treść programu wsparcia

Program wsparcia zawiera:

a) harmonogram wdrażania środków oraz ogólne orientacyjne roczne zestawienie środków finansowych, które mają zostać wykorzystane;

b) dowód na wzajemną zgodność i spójność różnych środków objętych programem, jak również zdefiniowane kryteria i wskaźniki ilościowe służące monitorowaniu i ocenie;

c) ustalenia poczynione w celu skutecznego i odpowiedniego wdrażania programu, m.in. w zakresie informowania, monitorowania i oceny, oraz określenie wskaźników ilościowych służących ocenie;

d) wskazanie właściwych organów i jednostek odpowiedzialnych za wprowadzenie w życie programu, jak również wskazanie odnośnych, wyznaczonych na odpowiednich szczeblach, organów i powiązanych z nimi jednostek, a także partnerów społeczno-ekonomicznych wraz z wynikami przeprowadzonych konsultacji.

Artykuł 6

Zatwierdzanie i zmiany programu

1. Grecja przedstawia Komisji projekt programu wsparcia w ramach przyznanych środków, o których mowa w art. 18 ust. 2 i 3.

   Projekt programu obejmuje projekt prognozowanego bilansu dostaw z wyszczególnieniem produktów, ich ilości i kwot pomocy na rzecz zaopatrzenia pochodzącego z Unii oraz projekt programu wspierania produkcji lokalnej.

   Komisja ocenia proponowany program wsparcia i podejmuje decyzję o jego zatwierdzeniu w drodze aktu wykonawczego.

2. W zależności od rocznej oceny realizacji środków zawartych w programie wsparcia Grecja może przedstawić Komisji wnioski dotyczące zmian w ramach przyznanych środków finansowych, o których mowa w art. 18 ust. 2 i 3, w celu lepszego dostosowania ich do wymogów mniejszych wysp i do proponowanej strategii. Komisja przyjmuje jednolite zasady przedstawiania wniosków dotyczących zmian programu w drodze aktu wykonawczego.

---

9 [Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1.]

3. W celu uwzględnienia różnych rodzajów proponowanych zmian oraz terminu, w jakim musi rozpocząć się ich stosowanie, Komisja określa procedurę zatwierdzania zmian w drodze aktu delegowanego.

Artykuł 7

Kontrole i monitorowanie

Grecja dokonuje weryfikacji w drodze kontroli administracyjnych oraz kontroli na miejscu. W celu zapewnienia jednolitego wdrażania Komisja przyjmuje w drodze aktu wykonawczego minimalne wymogi w zakresie kontroli, które Grecja jest obowiązana stosować.

W drodze tego samego rodzaju aktu Komisja przyjmuje również procedury oaz wskaźniki fizyczne i finansowe zapewniające skuteczne monitorowanie realizacji programu.

ROZDZIAŁ III

SZCZEGÓLNE UZGODNIENIA W SPRAWIE DOSTAW

Artykuł 8

Prognozowany bilans dostaw

1. Niniejszym wprowadza się szczególne uzgodnienia w sprawie dostaw produktów rolnych Unii, wymienionych w załączniku I do Traktatu (zwanych dalej „produktami rolnymi"), mających zasadnicze znaczenie na mniejszych wyspach i przeznaczonych do spożycia przez ludzi, do produkcji innych produktów, lub wykorzystywanych jako środki produkcji rolnej.

2. Grecja ustanawia, na szczeblu geograficznym uważanym za najwłaściwszy, prognozowany bilans dostaw w celu ilościowego określenia rocznego zapotrzebowania mniejszych wysp na produkty rolne.

   Ocena zapotrzebowania przedsiębiorstw zajmujących się pakowaniem lub przetwórstwem produktów przeznaczonych na rynek lokalny, wysyłanych do pozostałej części Unii lub wywożonych do państw trzecich w ramach tradycyjnej wymiany handlowej zgodnie z art. 13 ust. 2 lub 3, może być przedmiotem oddzielnego prognozowanego bilansu.

Artykuł 9

Funkcjonowanie szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw

1. Przyznaje się pomoc na zaopatrzenie mniejszych wysp w produkty rolne.

   Wysokość pomocy ustala się dla każdego produktu biorąc pod uwagę dodatkowe koszty związane z wprowadzeniem do obrotu produktów na mniejszych wyspach,

liczone ze zwyczajowych portów załadunku w kontynentalnej części Grecji oraz z portów na wyspach tranzytowych lub wyspach, na których odbywa się załadunek produktów dla wysp docelowych. W przypadku środków produkcji rolnej lub produktów przeznaczonych do przetworzenia, wysokość pomocy musi uwzględniać dodatkowe koszty wynikające z wyspiarskiego charakteru i małej powierzchni wysp.

2. Szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw mogą być objęte tylko produkty rolne o należytej i uczciwej jakości handlowej.

Artykuł 10

Wprowadzenie w życie

Szczególne uzgodnienia w sprawie dostaw wdraża się w sposób uwzględniający w szczególności:

a) szczególne potrzeby mniejszych wysp oraz odpowiednie wymogi jakościowe;

b) tradycyjną wymianę handlową z portami w kontynentalnej części Grecji i między wyspami na Morzu Egejskim;

c) gospodarczy aspekt planowanej pomocy;

d) w stosownych przypadkach - potrzebę nieutrudniania potencjalnego rozwoju produkcji lokalnej.

Artykuł 11

Świadectwa

1. Pomoc przewidziana w art. 9 ust. 1 jest przyznawana po przedłożeniu świadectwa.

Świadectwa wydaje się jedynie podmiotom gospodarczym wpisanym do rejestru prowadzonego przez właściwe organy.

Świadectwa nie są zbywalne.

2. W celu zapewnienia pełnego wykonywania uprawnień podmiotów gospodarczych do korzystania ze szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw Komisja określa, w drodze aktu delegowanego, warunki wpisywania podmiotów gospodarczych do rejestru i, w razie konieczności, zobowiązuje do wnoszenia zabezpieczenia z tytułu wydania świadectwa.

3. Komisja przyjmuje, w drodze aktu wykonawczego, wszystkie środki konieczne do zapewnienia jednolitego stosowania przez Grecję niniejszego artykułu, w szczególności w zakresie wdrażania systemu świadectw, z wyjątkiem wnoszenia zabezpieczenia z tytułu świadectwa, oraz obowiązków podmiotów gospodarczych przy rejestracji.

Artykuł 12

Przeniesienie korzyści

1. Korzyści związane ze szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw, wynikające z przyznania pomocy, uwarunkowane są faktycznym przeniesieniem korzyści gospodarczej na odbiorcę końcowego, którym może być odpowiednio konsument w przypadku produktów przeznaczonych do bezpośredniego spożycia, końcowy zakład przetwórczy lub pakujący w przypadku produktów przeznaczonych do przetwórstwa lub do pakowania lub rolnik w przypadku produktów stosowanych w żywieniu zwierząt lub wykorzystywanych jako środki produkcji rolnej.

2. W celu zapewnienia jednolitego stosowania ust. 1 Komisja przyjmuje, w drodze aktu wykonawczego, szczegółowe zasady stosowania, w szczególności w zakresie warunków kontrolowania przez państwo członkowskie rzeczywistego przeniesienia korzyści na odbiorcę końcowego.

Artykuł 13

Wywóz do państw trzecich oraz wysyłka do pozostałej części Unii

1. Produkty objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw mogą być wywożone do państw trzecich lub wysyłane do pozostałej części Unii jedynie na jednolitych warunkach określonych przez Komisję w drodze aktu wykonawczego.

   Warunki te obejmują w szczególności zwrot pomocy otrzymanej z tytułu szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw.

   Wywóz do państw trzecich produktów objętych szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw nie podlega obowiązkowi przedkładania świadectwa.

2. Ustęp pierwszy akapit pierwszy nie stosuje się do produktów przetworzonych ma mniejszych wyspach z wykorzystaniem produktów objętych pomocą w ramach szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw, które:

   a) są wywożone do państw trzecich lub wysyłane do pozostałej części Unii w granicach limitów ilościowych odpowiadających tradycyjnym wysyłkom i tradycyjnemu wywozowi. Komisja określa te ilości w drodze aktu wykonawczego;

   b) są wywożone do państw trzecich w ramach handlu regionalnego z zachowaniem miejsc przeznaczenia i przy spełnieniu warunków, które zostaną określone przez Komisję w drodze aktu wykonawczego;

   c) są wysyłane wewnątrz mniejszych wysp.

   Wywóz produktów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), do państw trzecich nie podlega obowiązkowi przedkładania świadectwa.

   Wywóz produktów, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), nie podlega żadnej refundacji.

3. W celu określenia korzyści dla tradycyjnego handlu wynikających ze stosowania szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw, Komisja ustanawia, w drodze aktu delegowanego, warunki, które muszą spełniać procesy przetwórcze mogące prowadzić do tradycyjnej wysyłki lub tradycyjnego wywozu.

Artykuł 14

Kontrole i kary

1. Produkty rolne objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw podlegają kontrolom administracyjnym przy ich przywozie lub wprowadzaniu na terytorium mniejszych wysp oraz przy ich wywozie lub wysyłce z tych wysp.

   W celu zapewnienia jednolitego wdrażania tego przepisu Komisja przyjmuje, w drodze aktu wykonawczego, minimalne wymogi w zakresie kontroli, które Grecja jest obowiązana stosować.

2. Z wyjątkiem przypadków zaistnienia siły wyższej lub nadzwyczajnego zdarzenia klimatycznego, jeżeli dany podmiot gospodarczy nie wypełnia zobowiązań podjętych zgodnie z art. 11, korzyści przyznane posiadaczom świadectw podlegają zwrotowi, a wpis do rejestru zostaje zawieszony lub skreślony w zależności od wagi naruszenia zobowiązań.

   Aby zapewnić przestrzeganie obowiązków spoczywających na podmiotach gospodarczych korzystających z uzgodnień, Komisja określa, w drodze aktu delegowanego, warunki konieczne do celów stosowania akapitu pierwszego oraz zasady rozpatrywania nowych wniosków o pozwolenie przedstawionych przez podmiot gospodarczy .

ROZDZIAŁ IV

DZIAŁANIA WSPIERAJĄCE LOKALNE PRODUKTY ROLNE

Artykuł 15

Środki

1. Program wsparcia obejmuje środki konieczne do zapewnienia ciągłości i rozwoju lokalnej produkcji rolnej na mniejszych wyspach, do których ma zastosowanie część trzecia tytuł III Traktatu.

2. Część programu poświęcona środkom na rzecz lokalnej produkcji rolnej zawiera co najmniej następujące elementy:

   a) ilościowy opis aktualnego stanu produkcji rolnej, uwzględniający dostępne wyniki oceny oraz wskazujący na rozbieżności, braki i możliwości rozwoju, uruchomione środki finansowe;

b) opis proponowanej strategii, przyjęte priorytety, cele ogólne i operacyjne w ujęciu ilościowym, jak również ocenę spodziewanych skutków gospodarczych, środowiskowych i społecznych, m.in. w dziedzinie zatrudnienia;

c) opis planowanych środków, w szczególności programów pomocy służących wprowadzeniu ich w życie i, w odpowiednich przypadkach, informacje o potrzebach w zakresie badań, projektów demonstracyjnych, szkoleń lub pomocy technicznej w związku z przygotowaniem, wdrażaniem i dostosowywaniem przedmiotowych środków;

d) wykaz środków pomocy stanowiących płatności bezpośrednie w rozumieniu art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 73/2009;

e) kwotę pomocy ustaloną w przypadku każdego środka lub działania w celu osiągnięcia jednego celu lub większej liczby celów programu.

3. Komisja przyjmuje, w drodze aktu wykonawczego, jednolite warunki płatności z tytułu środków pomocy, o których mowa w ust. 2.

4. Program może obejmować środki wsparcia produkcji, przetwórstwa lub wprowadzania do obrotu produktów rolnych pochodzących z mniejszych wysp.

Każdy środek może składać się z wielu działań. W przypadku każdego działania program określa przynajmniej następujące elementy:

a) beneficjentów;

b) warunki kwalifikowalności;

c) pomoc indywidualną;

d) maksymalny pułap.

W celu wspierania wprowadzania produktów do obrotu poza regionem ich produkcji Komisja może, w drodze aktu delegowanego, przyjąć warunki ustalania kwoty pomocy przyznawanej z tytułu wprowadzania do obrotu i, w stosownych przypadkach, maksymalnych ilości, które mogą zostać objęte tą pomocą.

Artykuł 16

Kontrole i nienależne płatności

1. Kontrole środków, o których mowa w niniejszym rozdziale, przeprowadza się w formie kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu.

2. W przypadku nienależnych płatności beneficjent, którego to dotyczy, ma obowiązek zwrócić przedmiotowe kwoty. Artykuł 80 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009[10] stosuje się odpowiednio.

[10] Dz.U. L 316 z 2.12.2009, s. 65.

ROZDZIAŁ V

ŚRODKI TOWARZYSZĄCE

Artykuł 17

Pomoc państwa

1. W odniesieniu do produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu, do których stosuje się art. 107, 108 i 109 Traktatu, zgodnie z art. 108 Traktatu Komisja może zezwolić na udzielanie pomocy operacyjnej w sektorach produkcji, przetwórstwa i wprowadzania do obrotu wspomnianych produktów w celu zaradzenia ograniczeniom produkcji rolnej charakterystycznym dla mniejszych wysp, związanym z ich odizolowaniem, oddaleniem, wyspiarskim charakterem, małą powierzchnią, górzystym terenem, klimatem i zależnością gospodarczą od niewielkiej liczby produktów.

2. Grecja może przyznać dodatkowe środki finansowe na realizację programu wsparcia. W takim przypadku Grecja zgłasza Komisji pomoc państwa, którą Komisja może zatwierdzić zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, jako część programu wsparcia. Tak zgłoszona pomoc uznawana jest za zgłoszoną w rozumieniu art. 108 ust. 3 zdanie pierwsze Traktatu.

3. Bez uszczerbku dla ust. 1 i 2 niniejszego artykułu oraz w drodze odstępstwa od art. 180 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006[11], art. 107, 108 ani 109 Traktatu nie stosuje się do płatności dokonywanych przez Grecję zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w zastosowaniu rozdziału III i IV niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 18

Środki finansowe

1. Środki określone w niniejszym rozporządzeniu stanowią interwencję mającą na celu stabilizację rynków rolnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005[12].

---

[11] Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 7.
[12] Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

2. Unia finansuje działania przewidziane w rozdziałach III i IV do wysokości kwoty rocznej równej maksymalnie 23,93 mln EUR.

3. Kwota przyznawana rocznie na szczególne uzgodnienia w sprawie dostaw, określone w rozdziale III, nie może przekroczyć 6,56 mln EUR.

Komisja ustanawia, w drodze aktu wykonawczego, jednolite warunki, zgodnie z którymi Grecja może zmieniać przeznaczenie środków przyznawanych co roku na różne produkty objęte szczególnymi uzgodnieniami w sprawie dostaw.

4. W celu zapewnienia uzasadnionego i proporcjonalnego podziału na poszczególne środki finansowania badań, projektów demonstracyjnych, szkoleń i pomocy technicznej Komisja ustala, w drodze aktu delegowanego, maksymalną kwotę roczną, którą można przydzielić na te środki.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 19

Środki krajowe

Grecja podejmuje niezbędne środki zapewniające przestrzeganie niniejszego rozporządzenia, w szczególności w kwestiach dotyczących kontroli i kar administracyjnych, oraz informuje o nich Komisję.

Artykuł 20

Powiadomienia i sprawozdania

1. Corocznie w terminie do dnia 15 lutego Grecja powiadamia Komisję o udostępnionych jej środkach finansowych, które zamierza przeznaczyć w kolejnym roku na realizację prognozowanego bilansu dostaw i każdego środka na rzecz lokalnej produkcji rolnej zawartego w programie wsparcia.

2. Najpóźniej do dnia 31 lipca każdego roku Grecja przekazuje Komisji sprawozdanie za rok poprzedni dotyczące realizacji środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

3. W terminie do dnia 31 grudnia 2016 r., a następnie co pięć lat, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdanie ogólne obrazujące wpływ działań przeprowadzonych w zastosowaniu niniejszego rozporządzenia, uzupełnione w razie konieczności o odpowiednie propozycje.

Artykuł 21

Uprawnienia Komisji

W przypadku przekazania uprawnień Komisji podejmuje ona działania w odniesieniu do aktów delegowanych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22, a w odniesieniu do aktów wykonawczych - zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 25.

Artykuł 22

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, powierza się Komisji na czas nieokreślony.

2. Niezwłocznie po przyjęciu przez Komisję aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.

3. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierzone Komisji podlegają warunkom określonym w art. 23 i 24.

Artykuł 23

Odwołanie przekazanych uprawnień

1. Przekazanie uprawnień przewidziane w art. 22 ust. 1 może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę.

2. Instytucja, która rozpoczęła procedurę wewnętrzną w celu podjęcia decyzji, czy zamierza ona odwołać przekazanie uprawnień, informuje drugiego prawodawcę i Komisję, najpóźniej miesiąc przed podjęciem ostatecznej decyzji, wskazując przekazane uprawnienia, które mogłyby zostać odwołane oraz uzasadnienie tego odwołania.

3. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna natychmiast lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących. Jest ona publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 24

Sprzeciw wobec aktów delegowanych

1. Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie dwóch miesięcy licząc od daty powiadomienia. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o jeden miesiąc.

2. Jeśli przed upływem tego terminu ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu w odniesieniu do aktu delegowanego lub jeżeli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski jak i Rada poinformowały Komisję, że nie

zamierzają wyrażać sprzeciwu, akt delegowany wchodzi w życie z dniem podanym w tym akcie.

3. Jeśli Parlament Europejski lub Rada wyrażą sprzeciw wobec aktu delegowanego, nie wchodzi on w życie. Instytucja, która wyraża sprzeciw wobec aktu delegowanego, podaje uzasadnienie.

Artykuł 25

Akty wykonawcze – komitet

1. Komisję wspiera Komitet Zarządzający ds. Płatności Bezpośrednich powołany na mocy art. 141 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

2. Jeżeli akty wykonawcze zostały przyjęte na mocy niniejszego rozporządzenia, stosuje się art. [5] rozporządzenia (UE) nr [xxxx/yyyy] (do uzupełnienia po przyjęciu rozporządzenia w sprawie środków kontroli, o którym mowa w art. 291 ust. 3 TFUE, będącym obecnie przedmiotem dyskusji w Parlamencie i Radzie). (procedura badania).

Artykuł 26

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 1405/2006 traci moc.

Odniesienia do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku.

Artykuł 27

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie […] dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

[Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2012 r.]

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w [...] dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 1405/2006	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 3 ust. 1
Artykuł 3	Artykuł 8
Artykuł 4 ust. 1	Artykuł 9 ust. 1
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 10
Artykuł 4 ust. 3	Artykuł 12 ust. 1
Artykuł 5	Artykuł 13
Artykuł 7 ust. 1	Artykuł 15 ust. 1
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 8	Artykuł 4
Artykuł 9 lit. a) i b)	Artykuł 15 ust. 2
Artykuł 9 lit. c), d), e), i f)	Artykuł 5
Artykuł 10	Artykuł 7 akapit drugi
Artykuł 11	Artykuł 17
Artykuł 12	Artykuł 18
Artykuł 13	Artykuł 6 ust. 1
Artykuł 14 lit. a)	Artykuł 6 ust. 2 i 3
Artykuł 14 lit. b)	Artykuł 7 akapit pierwszy oraz art. 14 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 16	Artykuł 19
Artykuł 17	Artykuł 20
Artykuł 18	Artykuł 26
Artykuł 21	Artykuł 27

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH

FicheFin/10/642710
RVDE
6.13.2010.1
DATA:

1.	LINIA BUDŻETOWA: 05 02 11 04 & 05 03 02 51	ŚRODKI: 231mln EUR 18 mln EUR
2.	TYTUŁ: Wniosek dotyczący rozporządzenia (UE) nr .../... Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego	
3.	PODSTAWA PRAWNA: Artykuły 42 i 43 Traktatu	
4.	CELE: Dostosowanie do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej	

5.	SKUTKI FINANSOWE	OKRES 12 MIESIĘCY (w mln EUR)	BIEŻĄCY ROK BUDŻETOWY [2010] (w mln EUR)	KOLEJNY ROK BUDŻETOWY [2011] (w mln EUR)
5.0	WYDATKI - Z BUDŻETU UE (REFUNDACJE/SKUP INTERWENCYJNY) - Z BUDŻETÓW KRAJOWYCH - Z INNYCH SEKTORÓW	[1]	-	-
5.1	DOCHODY - ZASOBY WŁASNE UE (OPŁATY WYRÓWNAWCZE/NALEŻNOŚCI CELNE) - KRAJOWE	-	-	-

		2012	2013	2014	2015
5.0.1	SZACOWANE WYDATKI	(1)	(1)	(1)	(1)
5.1.1	SZACOWANE DOCHODY	(1)	(1)	(1)	(1)

5.2	METODA OBLICZENIOWA:	
6.0	CZY PROJEKT MOŻE BYĆ FINANSOWANY ZE ŚRODKÓW PRZEWIDZIANYCH W ODPOWIEDNIM ROZDZIALE BIEŻĄCEGO BUDŻETU?	TAK ~~NIE~~
6.1	CZY PROJEKT MOŻE BYĆ FINANSOWANY POPRZEZ PRZESUNIĘCIE POMIĘDZY ROZDZIAŁAMI BIEŻĄCEGO BUDŻETU?	~~TAK NIE~~
6.2	CZY WYMAGANY BĘDZIE BUDŻET DODATKOWY?	~~TAK NIE~~
6.3	CZY ŚRODKI BĘDZIE TRZEBA PRZEWIDZIEĆ W KOLEJNYCH BUDŻETACH?	TAK ~~NIE~~

UWAGI:

Realizacja przedmiotowych programów znajduje się na zaawansowanym poziomie. Mimo iż wnioskowane zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1405/2006 nie zmieniają maksymalnej kwoty rocznej, maksymalna kwota roczna szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw zmienia się do wysokości 6,56 mln EUR, co doprowadzi do zmienionego przydziału zasobów, który może mieć wpływ na tempo wydatków. Jednak na obecnym etapie tempo to nie jest możliwe do zmierzenia.